

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/153/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612210326
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6612210326.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcov: Xa/ T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. - C., D. O. XXX/X, Xb/ T. J. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. - C., D. O. XXX/XX, zastúpených JUDr. Elenou Ľalíkovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Bratislava, Podbrezovská 34, proti žalovaným I.a./ Y. I., rod. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. - C., O. XXX/X, XX/ XX, I.b/ N. J., rod. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.-L., O. XXXX/X II/ Q. Y., nar. XX. X. XXXX, bytom I. -C., L. XXX/XX, N./ X. R., nar. X. X. XXXX, bytom X. X., U. XX, IV/ Slovenskej republike, za ktorú koná Slovenská správa ciest, investičná výstavba a správa ciest, so sídlom Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 32, IČO: 00 003 328, V/ T. T. W., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. B. V., H. J. XXX/XX, VI/ T. W., nar. XX. X. XXXX, bytom P. W., L. XX a VII/ T. X. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. W., Z. L. XXXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 17.01.2013, č. k. 12C/75/2012-120, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaným I.a./, I.b./ až VII. náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1a/, 1b/ **n e p r i z n á v a**.
- III. Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„Žaloba o určenie, že žalobcovia 1/, 2/ sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti parcely číslo XXX/ X o výmere XXX m² - zastavané plochy a nádvoria, parcely číslo XXX/X o výmere X m² - zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú zapísané na Liste vlastníctva číslo XXXX u Správy katastra I., katastrálne územie C. a parcely číslo XXX/XX o výmere X m², ktorá sa nachádza v katastrálnom území C. **s a z a m i e t a**.
Žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.“

2. Podanou žalobou sa H. I. (poznámka: ako pôvodný žalobca 1/, ktorý zomrel v priebehu dovolacieho konania; žalobkyne 1a/ a 1b/ sú jeho právne nástupkyne) a žalobkyňa 2/ domáhali, aby súd určil, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemkov v katastrálnom území C., ktoré sú v katastri vedené ako parcela č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m², parcela č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere X m² a parcela č. XXX/XX - záhrady vo výmere X m² (ďalej len „sporné pozemky“). Na odôvodnenie žaloby uviedli, že sporné pozemky nerušene a dobromyseľne užívali spolu s pozemkami, ktoré nadobudli do vlastníctva od žalovaných (ich právnych predchodcov) na základe kúpnej zmluvy spísanej vo forme notárskych zápisníc z 26. apríla 1995 a 12. júla 1995 (ďalej len „kúpna zmluva“). Iba zrejším omylom neboli sporné pozemky uvedené v kúpnej zmluve ako predmet kúpy,

aj keď tvorili jeden funkčný celok s domom a hospodárskymi stavbami vybudovanými žalobcami od roku 1995. Sporné pozemky boli nimi nerušené užívané a zveľaďované, preto ich, podľa presvedčenia žalobcov, nadobudli právnym titulom vydržania (§ 134 a nasl. Občianskeho zákonníka). Žalobu podali proti žalovaným, ktorí sú v katastri vedení ako spoluvlastníci sporných pozemkov (poznámka: pôvodná žalovaná 1/ N. W. zomrela; žalovaná I.a./ Y. I. a žalovaná I.b./ N. J. sú jej právnymi nástupkyňami).

3. Okresný súd v odôvodnení zamietajúcej žaloby citoval ustanovenie § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vysvetlil, z čoho žalobcovia v danom prípade vyvodzujú ich naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že podaná žaloba neobstojí po vecnej stránke. Vychádzal z toho, že sama dlhodobá a nerušená držba nehnuteľnosti bez existencie písomnej zmluvy o jej prevode, nemôže viesť k jej vydržaniu, a to ani v prípade, ak je držiteľ presvedčený o svojej dobromyseľnosti. Ak sporné pozemky neboli výslovne uvedené v písomnej zmluve, žalobcovia nemohli byť v dobrej viere, že nadobúdajú ich vlastníctvo. Navyše, k parcele č. XXX/XX (ktorej zodpovedá časť parcely č. XX/X) nie je v katastri nehnuteľností evidovaný vlastník; podľa právneho názoru súdu prvej inštancie mali byť preto účastníkmi konania tiež Slovenský pozemkový fond a H. X., ktorí sú spoluvlastníkmi tejto časti parcely. Za ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby považoval súd prvej inštancie skutočnosť, že kúpnu zmluvu ako kupujúci uzatvoril iba H. I., ktorého manželstvo so žalobkyňou 2/ bolo právoplatne rozvedené ešte 24. novembra 1975; z tohto dôvodu sa žalobcovia nemohli domáhať určenia ich bezpodielového spoluvlastníctva sporných pozemkov. Na základe uvedených dôvodov, a to, že žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali dobromyseľnosť ako základný predpoklad vydržania nadobudnutia vlastníckeho práva, z dôvodu, že žalobcovia 1/ a 2/ nemôžu nadobudnúť vlastnícke právo do bezpodielového spoluvlastníctva, nakoľko sú právoplatne rozvedení, a taktiež z dôvodu, že okruh účastníkov konania nebol žalobcami 1/ a 2/ vymedzený správne, súd žalobu zamietol. Rozsudok oprel o ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p., § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 132 ods. 1, § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

4. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie, v ktorom namietali, že súd prvej inštancie ich náležite nepoučil (§ 5 O.s.p.) na pojednávaní, ktorého sa nezúčastnila ich právna zástupkyňa. Podľa ich názoru dospel súd prvej inštancie k nesprávnym právnym záverom pri riešení otázky dobromyseľnosti ich držby sporných pozemkov a nesprávne vyhodnotil účastníctvo vo vzťahu k parcele č. XXX/XX. Uviedli, že ak by na predmetnom pojednávaní bola prítomná ich právna zástupkyňa, zmenila by petit žaloby a zmeneným petitom žaloby by žiadala určiť, že žalobcovia sú spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností; a „keďže tam nebola, tak to robí týmto procesným podaním“. Súdu prvej inštancie vytkli aj to, že pri rozhodovaní dostatočne právne nevyhodnotil tú skutočnosť, že v žalobe neboli uvedené podiely žalobcov, takže sa mala uplatniť zásada vyplývajúca z § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Namietali, že okresný súd si absolútne neozrejmil predmet sporu - určenie vlastníckeho práva k dvom samostatným nehnuteľnostiam (parceliam). Namietali nepreskúmateľnosť rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. ako aj článok 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru. Zdôvodnenie okresného súdu o neuzavretí okruhu účastníctva v konaní, považovali za svojvoľné, pretože to neplatí pre parcelu č. XXX/X, X a neplatí ani pre parcelu č. XXX/XX, ktorú súd stotožnil s parcelou XX/X na LV č. XXXX, hoci z výpisu vyplýva, že na tomto liste vlastníctva sú vedené parcely č. XXX/X a XXX/X. Rozsudok okresného súdu žiadali zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaná v 2/ rade k odvolaniu žalobcov uviedla, že trvá na písomnom vyjadrení, ktoré vo veci doručila súdu dňa 19. 11. 2012 a na skutočnostiach, ktoré uviedla na pojednávaní dňa 17. 01. 2013. Kúpna zmluva na predmetné pozemky bola uzavretá vo forme notárskej zápisnice, kúpna cena bola predávajúcim vyplatená a tým považovali záležitosť za ukončenú a predmetné pozemky neužívali. K výroku a odôvodneniu rozsudku, ako aj právnej argumentácii žalobcov sa nevie vyjadriť. Žalovaný v 4/ rade žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, preto podľa neho na zmenu návrhu na začatie konania urobenú v odvolaní proti rozsudku súd nemôže prihliadať. Taktiež poukazoval na to, že žalobcovia v žalobe žiadali o určenie vlastníckeho práva k trom nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom konania a pojednávania a súd o nich rozhodol. Pre pozemok parc. W. č. XXX/XX v kat. úz. C. nie je založený list vlastníctva, a preto aj rozhodnutie súdu o vlastníctve tohto pozemku by bolo nezapísateľné Správou katastra I., teda nevykonateľné. Skutočnosť, že k uvedenej parcele nie je založený list vlastníctva a zodpovedá jej parcela W. č. XX/X o výmere XmX zapísaná na LV č. XX/XX, upozornil vo vyjadrení k žalobe a súd na túto skutočnosť poukázal na pojednávaní. Napriek tomu zo strany žalobcov, ani ich právneho zástupcu nedošlo k zmene návrhu na začatie konania opravou označenia pozemku, ku ktorému sa domáhajú

určenia vlastníckeho práva. Nesúhlasí s otázkou možného omylu žalobcov ohľadne ich nadobudnutia držby pozemkov, ktoré sú predmetom tohto konania. Je toho názoru, že okruh účastníkov nebol správne vymedzený. Z ustanovenia § 2 ods. 1 a 2 zák. č. 278/93 Z. z. o správe majetku štátu v platnom znení a z § 3 ods. 1 tohto zákona vyplýva, že správa majetku štátu je súhrn oprávnení a povinností správcu k tej časti majetku štátu, ktorý mu štát zveril do správy. Slovenská správa ciest môže zastupovať v konaní pred súdom vlastníka majetku, ktorým je SR len pokiaľ ide o majetok, ktorý mu bol zverený do správy, a to pozemky v kat. úz. C., parc. č. XXX/X a XXX/X. Správu k pozemku par. č. W. č. XX/X v kat. úz. C. vykonáva Slovenský pozemkový fond. Vo vzťahu k návrhu na určenie vlastníctva k tomuto pozemku mali byť účastníkmi konania aj H. X., nar. XX. XX. XXXX a Y. Y., nar. XX. XX. XXXX, ako podielový spoluvlastníci tohto pozemku.

6. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 23.10.2013 č. k. 15Co/97/2013-162 rozsudok okresného súdu potvrdil, žalovaným nepriznal náhradu trov odvolacieho konania a návrh žalobcov na zmenu žaloby nepripustil.

7. Predmetný rozsudok krajského súdu bol uznesením Najvyššieho súdu SR 3Cdo/887/2015-336 na dovolanie žalobcov zrušený a vec vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd poukázal na to, že odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie svoje rozhodnutie založil nie na závere (vecnej) neopodstatnenosti žaloby, ale na závere o jej procesnej neprípustnosti. Z pohľadu výsledkov konania na súde prvej inštancie išlo o „nový“ (opačný) záver odvolacieho súdu, ku ktorému sa žalobcovia nemali možnosť v odvolacom konaní vyjadriť. Tým, že odvolací súd svoje rozhodnutie „nečakane“ založil na tomto závere, odňal žalobcom možnosť namietat správnosť tohto „nového“ právneho názoru a vyjadriť sa k nemu. Dovolací súd v nadväznosti na vyššie potom dospel k záveru, že postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade zmätočnosti, ktorou bola žalobcom znemožnená realizácia ich procesných oprávnení účastníkov konania. Preto dovolací súd bez ďalšieho napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že od 01. 07. 2016 nadobudol právnu účinnosť nový procesný predpis, a to zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle záverečných a prechodných ustanovení podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP použije aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s jeho odôvodnením a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd.

13. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie im neposkytol náležité poučenie v zmysle § 5 O.s.p. v čase, keď nebola prítomná ich právna zástupkyňa na pojednávaní, uvedená námietka nie je dôvodná. Uvedené ustanovenie § 5 O.s.p. ukladalo súdu povinnosť poskytnúť účastníkovi konania poučenia len o jeho procesných právach a povinnostiach a nie poučenie podľa hmotného práva. Podľa tohto ustanovenia nebol okresný súd povinný poskytnúť účastníkovi konania poučenie podľa hmotného práva. Bolo by neprípustným poučením, keby súd niektorému žalobcovi poskytol poučenie o tom, čoho a proti komu sa má domáhať podanou žalobou.

14. Pokiaľ žalobcovia namietali nepreskúmateľnosť rozsudku okresného súdu, tu odvolací súd poukazuje na to, že uvedená námietka nie je opodstatnená. Rozsudok súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Obsahuje nielen úvodnú popisnú časť (čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy súd vykonal), ale i spôsob a rozsah, akým sa súd s prejednávanou vecou zaoberal a tiež samotné právne posúdenie. Súd sa dostatočne vypořiadal i s rozhodujúcimi argumentmi žalobcov. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovelo, a pre ktoré žalobu zamietol, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje závery, obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalobcov, že okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil, resp. že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Za procesnú vadu konania nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu. Z práva na spravodlivý proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený, teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie.

15. Okresný súd správne žalobu zamietol s poukazom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov na podaní predmetnej žaloby, keď z petitu jasne vyplýva a je zrejmé, že pôvodní žalobcovia žiadali určiť vlastnícke právo do ich bezpodielového spoluvlastníctva ako manželov k predmetným nehnuteľnostiam. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že pôvodne označený žalobca (H. I., nar. XX.XX.XXXX) a žalobkyňa (T. I., nar. XX.XX.XXXX) v čase podania žaloby ako aj rozhodnutia okresného súdu neboli manželmi, nakoľko ich manželstvo bolo rozvedené dňa 08.10.1975. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.11.1975. Uvedeným dňom zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalobcu pôvodného 1/ a žalobkyne 2/), preto sa žalobcovia nemohli domáhať určenia vlastníckeho práva do ich BSM. Pokiaľ aj žalobcovia žiadali v priebehu konania pripustiť zmenu žaloby na určenie, že žalobcovia sú spoluvlastníkmi nehnuteľností v rozsahu po 1, tak odvolací súd dodáva, že uvedená zmena žaloby v zmysle § 371 C.s.p. je neprípustná v odvolacom konaní. O uvedenej zmene žaloby Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol uznesením 15Co/153/2017-439, zo dňa 22.05.2019 a zmenu žaloby nepripustil. Uvedené uznesenie sa stalo právoplatným dňa 17.06.2019.

16. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je žalobný návrh (petit). V ňom žalobca uvádza, ako by mal podľa jeho želania súd rozhodnúť, resp., ako by mal znieť výrok jeho rozhodnutia. Z návrhu teda musí byť zrejmé, čoho sa žalobca domáha. Ide o určenie tzv. žalobnej žiadosti, či žalobného petitu, ktorým je v zásade súd viazaný. Preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcov, že „... súd nie je absolútne viazaný žalobou v zmysle prezentovaného hesla, že „všetko alebo nič“; ak by totiž zistil, že podiely sú v inej výške, než v žalobe určené ....“. Súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi (§ 153 ods. 2 O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania súdu). V prejednanom prípade však žalobcovia sa domáhali určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam, a preto nejde o prípad, kedy nie je súd viazaný návrhom - žalobným petitom.

17. Správne teda okresný súd zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko žalobcovia neboli nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia.

18. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobcovia neboli aktívne vecne legitímovaní na podanie predmetnej žaloby (čo bol jeden z dôvodov zamietnutia žaloby žalobcom okresným súdom), odvolací súd sa v preskúmvanej veci ďalej už nezaoberal ďalšími námietkami a argumentáciami žalobcov a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní. Nakoľko však žalovaným preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), a preto odvolací súd rozhodol, že žalovaným sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

20. O trovách dovolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 453 ods. 1, 3 CSP, § 255 ods. 1 CSP a žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Žalobcovia boli síce úspešní v dovolacom konaní, ale vo veci samej ako celku úspešní neboli, a preto odvolací súd rozhodol tak, že im náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

21. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).